

[Fibiger.]

levere dem, saa at Kreaturpriserne vel yderligere vil falde. Thi det er jo saadan, at naar Slagterne og Kreaturhandlerne kommer ud omkring og køber Kreaturer, saa siger de: Ja, nu er der jo kommet denne Slagteafgift paa 20 Kr., saa forstaar du nok, at vi maa trække det fra. Og naar Kødet sælges i Butikkerne, saa hedder det: Ja, nu maa vi jo nok sætte Priserne op, for nu er der sat en Slagteafgift paa 20 Kr. Jeg har ikke Indtrykket af, at de Foranstaltninger, der er truffet med Hensyn til Slagteafgiften, er kommet Landbruget til gode, og det var dog egentlig det, der var Meningen.

Men foruden at Landbrugerne altsaa nu i en Aarrække har leveret billigt Kød til Forbrugerne her i Landet — og de Tal, der blev nævnt, 12 Øre og 27 Øre, de kendetegner jo netop dette Forhold og viser, hvor grelt det er —, saa vil man efter Forslaget her forlange, at Landbruget nu ogsaa skal give gratis Kød til de arbejdsløse. Jeg har ikke det mindste imod, at de arbejdsløse faar Kød, jeg synes, det er en udmærket Foranstaltning, at de faar Hjælp i Naturalier, og denne Form for Hjælp kunde maaske udvides noget mere; men det kan ikke være Landbruget, der skal betale det, det maa være en Statsopgave, at disse Penge skaffes til Veje paa anden Vis. Man kunde f. Eks., som det er foreslaaet af Landbokommissionen, tage Pengene fra Kornfonden, da dette jo dog er Penge, der kommer ind ved Indførsel udefra, altsaa en Slags Toldafgift; det kunde jeg være med til og vilde finde det ret rimeligt. Men at tage Beløbet, disse 2 Mill. Kr., til Brug til Uddeling af Oksekød til kriseramte Personer, af Slagteafgiften, at berøve denne Kasse, denne Pulje det Beløb, det kan jeg paa ingen Maade være med til, den er ikke for stor i Forvejen. Hvis der skal bruges 2 Mill. Kr. til Indkøb af Oksekød til Fordeling til kriseramte Personer, saa maa den højtærede Landbrugsminister se at finde de Penge andetsteds og ikke tage dem fra Slagteafgiften.

Det er beklageligt, at Ministeren i Bemærkningerne til dette Lovforslag giver Udtryk for, at Kornloven ikke mere bliver fremsat, saaledes at man maa gaa ud fra, at den helt er opgivet fra Regeringens Side. Det er saa meget mere beklageligt, som man netop i Landbokommissionens Beretning fra alle Sider gør opmærksom paa, at

„det vilde være af største national-

økonomiske Betydning, om Nedgangen i Eksportværdien for animalske Produkter kunde afbalanceres ved en fortsat Nedgang i Importværdien for Korn og Foderstoffer“;

og at man videre siger, at

„for Landet som Helhed er det heldigere, naar der er Overflod paa ledig Arbejdskraft, at Efterspørgselen dirigeres mod dansk Produkt, saa langt dette kan ske inden for et rimeligt Omkostningsniveau, før den faar Lov til at gøre sig gældende over for udenlandske Produkter. Kun derved forøges Mængden af de indenlandske Frembringelser, saaledes at Køb i Udlandet kan spares“.

Naar man nu fra alle Sider indenfor Landbokommissionen, fra Regeringspartierne foruden fra Det konservative Folkeparti og fra Venstre, gaar ind for dette, at det nationaløkonomisk vil være et Tab, at man vedblivende indfører disse Kornvarer, der sendes ind her i Landet til Dumpingpriser, saa maa det forbavse, at Regeringen nu mener, at den ganske kan se bort fra dette og sige, at det Spørgsmaal er lagt *ad acta*, at nu maa vi finde os i at faa dette Korn ind til disse meget lave Priser, uanset om det nationaløkonomisk set er til Skade for Landet. Man vil have lagt Mærke til, at Forstander Overgaard i Nationaløkonomisk Forening igen har udtalt sig om, hvilken Betydning det vil have, at det, der avles paa Danmarks Jord, koster noget, og at det netop er Vejen til forbedrede Forhold inden for Landbruget. Men man ser altsaa uden videre bort fra dette fundamentale Spørgsmaal og vil ikke beskæftige sig med det mere. Jeg vil ikke desto mindre haabe, at den højtærede Landbrugsminister snarest vil fremsætte et virkeligt Kornlovforslag, saa at det kan blive vedtaget i denne Maaned, at ikke de forhaandenværende Forhold skal føre til fuldkommen Ruin for Landbruget. Jeg ved, at Landbrugsministeren paa den Maade vil kunne gøre en Indsats for det Landbrug, han repræsenterer, det Landbrug, hvis Interesser han som Landbrugets Minister er sat til at varetage.

Jeg vil ogsaa udtale en Beklagelse over, at der ikke i det her foreliggende Forslag er medtaget en Bestemmelse om Nedsættelse af et handelspolitisk Udvalg — hvad vi ogsaa i Landbokommissionen pegede paa —, saaledes at der virkelig kunde foretages Byttehandler og saa fremdedes. Forholdet er i Øjeblikket det, at Tyskland, som for Tiden har Overflod paa Korn, gerne vil af med det og, da der er lukket andre Steder, smider det ind her,